

do okolja. Sledijo referati o vzrokih sprememb v okolju, ki obravnavajo tehnični napredek, ekonomski in demografski razvoj. Poseben seminar je bil namenjen vplivu tehničnega napredka na živi svet in pokrajino in vplivu preoblikovanega, večkrat onesnaženega okolja, na bivalne pogoje človeka. Nakazane so bile konkretne mere za racionalnejšo izrabo vodnih virov in ozračja. V zaključnem poglavju je bila podana sinteza posameznih skupin referatov s skupno mislijo o nujnosti prostorske ureditve in kontrole posegov človeka v okolje.

Brez dvoma zasluži simpozij o varstvu okolja na Visoki tehnični šoli v Zürichu pozornost geografov, saj je metodološko opredelil znanstveni pristop k raziskovanju okolja in iskal rešitve glede posameznih konkretnih primerov.

Dušan Plut

Marjan Tepina: Razežnosti našega okolja, DZS, Ljubljana 1974, str. 276.

V pričujoči knjigi bo bralec, ki ga zanimajo odnosi med človeško družbo in naravo, vsekakor našel obilico zanimivih podatkov o onesnaženju in razvrednotenju okolja doma in v svetu. Obravnavani so tudi drugi problemi sodobnega razvoja v obdobju tehnološke revolucije, ki vplivajo na odnose človeka z okoljem. Iz celotnega dela veje avtorjevo široko poznavanje problemov.

V uvodnih poglavjih je predstavljen nesluten razvoj tehnike v industrijski revoluciji, s pomočjo katere človek vse bolj obvladuje prostor in obenem ruši sožitje z naravo ter ogroža celotno biosfero. V nadaljevanju avtor razmišlja o prihodnosti človeka, ki je ob nadaljevanju današnjega razvoja negotova. Pregledno in razumljivo so razloženi osnovni pojmi o ekologiji in principih ekološkega raziskovanja.

Po mnenju avtorja odpira ekologija novo stran v uveljavljanju dialektičnih in materialističnih pristopov pri proučevanju odnosa med družbo in okoljem. Vendar poglobljivi problemi odnosa človeške družbe do okolja niso pogojeni samo z odnosi med človekom, njegovim delom in naravo, marveč predvsem s proizvodnimi in družbenimi odnosi, ki oblikujejo njegovo zavest. V zaključku se avtor na kratko dotakne specifičnih problemov urejanja in varovanja okolja v naši družbeni stvarnosti, ki mora v skladu s samoupravno organizirano nastjo v prihodnosti drugače uravnavati odnose do okolja.

Dušan Plut

Iz tuje geografske književnosti

N. A. Gvozdeckij, Problemi izučenia karsta i praktika, Moskva, 1972, 591 strani.

Inštitut za krasoslovje in speleologijo pri univerzi v Permu, ki šteje čez sto sodelavcev in ki izdaja zbornike Peščeri (do leta 1974 15 številki), posebni oddelek za kraško hidrologijo pri geološkem inštitutu v Simferopolu, pogosta kraška zborovanja geografov, hidrologov, geologov in drugih, katerih plod so razni kraški zborniki, vse to pogojuje hiter kvantitetni in kvalitetni napredek sovjetskega krasoslovja. Izraz te rasti je tudi najnovejša knjiga profesorja geografije na geografski fakulteti moskovske državne univerze dr. N. A. Gvozdeckega, ki ima značaj kraške monografije. Omogoča primerjavo z monografijami, ki so zadnja leta izšle pri drugih narodih in tudi v SZ (glej poročila o monografiji A. A. Maksimoviča Osnovi karstovedenja, I in II, v GV 1966 in 1971, o knjigi Karst-Important Karst Regions in the Northern Hemisphere, o Jenningsovi monografiji Karst in Sweetingovi Karst Landforms v GV 1973). Iz te primerjave lahko tudi izluščimo rast krasoslovja v okviru razvojnih krogov. Glede tega moremo ob prebiranju Gvozdeckega knjige ugotoviti, da se je marsikatera krasoslovna panoga v SZ razvijala dokaj ločeno od ostalega sveta in brez medsebojnega poznavanja dosežkov. Značilen primer je tako imenovana korozija mešanice. Izven SZ velja za njenega odkritelja Švicar A. Bögli.